ŚWIĘTY WOJCIECH

PISMO PARAFIALNE

Nr 9 (225)★ POZNAŃ ★ Październik 2025 r.

Refleksje o Różańcu

Różaniec – prostą modlitwą?

Powtarzamy te same słowa kilkadziesiąt razy przez około pół godziny. Jak więc być uważnym, skoncentrowanym? To trudne, to naturalne. Ale ewentualne rozproszenie przyjmijmy ze spokojem, skupmy się raczej na istocie tej modlitwy – spotkaniu z Jezusem przez Maryję. *Różaniec* ma być ufną modlitwą; jego słowa wypowiadajmy wyraźnie, ze zrozumieniem. Nie spieszmy się. Odmawiając poszczególne tajemnice *Różańca*, karmimy nasze serca tajemnicami wiary, które opisują życie Jezusa i Maryi. Wyobraźmy je sobie... i kontemplujmy.

Jan Paweł II w liście apostolskim *Rosarium Virginis Mariae* zauważył, że modlitwa różańcowa „(...) stanowi bardzo wartościowy środek, sprzyjający podejmowaniu we wspólnocie wiernych (...) wysiłku kontemplacji chrześcijańskiego misterium”. Niech słowa te będą dla nas zachętą i pomocą.

(Sław)

* * *

O modlitwie różańcowej

Modlitwa różańcowa to niezwykły sposób uczczenia Boga i Maryi, Bożej Rodzicielki, a dla nas: szkoła uświęcenia i zdobywania cnót chrześcijańskich, pomoc – jak pisał Leon XIII w encyklice *O Matce Bożej Różańcowej* – w „utrzymaniu męstwa swej duszy”.

Różaniec jest modlitwą serca. Do Maryi możemy biec jak do Matki, być z Nią w chwilach radosnych i smutnych, rozważając tajemnice z życia Jezusa i z Jej życia – od zwiastowania po Kalwarię, zmartwychwstanie Chrystusa i ukoronowanie na Królową nieba i ziemi: tajemnice radosne, światła, bolesne i chwalebne.

Różaniec jest modlitwą błagalną i wstawienniczą, bo Maryja jest naszą Pośredniczką u Boga. Do odmawiania *Różańca* zachęcała, objawiając się św. Bernadetcie w Lourdes (1858), natomiast w Fatimie (1917) powiedziała dzieciom: „Przyszłam upomnieć ludzkość, aby zmieniła swoje życie i nie zasmucała dłużej Boga tak ciężkimi grzechami. Niech ludzie odmawiają różaniec i pokutują za grzechy!”. W ilu intencjach możemy codziennie się modlić, o ile rzeczy prosić Maryję, by wstawiała się za nami do Pana, ile osób i spraw Jej polecać… Możemy być też Jej pomocnikami jak słudzy w Kanie Galilejskiej, czyniąc wszystko, co powie Syn.

Odmawiając *Różaniec*, możemy modlić się wraz z Ojcem świętym za Kościół i misje. Myśl ta towarzyszyła Paulinie Jaricot, która w 1826 roku, a więc prawie 200 lat temu, założyła Stowarzyszenie Żywego Różańca, którego celem jest wspieranie modlitwą oraz ofiarą duchową i materialną działań misyjnych Kościoła, wspólne wypraszanie łask i wspieranie się nawzajem w rozwoju duchowym. Do odmawiania *Różańca* zachęcał nas także Jan Paweł II, mówiąc w 1979 r. w Pompejach: „Różaniec jest naszą ulubioną modlitwą. Różaniec jest naszą modlitwą z Maryją i modlitwą Maryi z nami”. Niech ta refleksja nieustannie nam towarzyszy...

Justyna Łopaczyk

Nabożeństwa różańcowe w parafii Świętego Wojciecha:

od poniedziałku do soboty o godz. 18.00, w niedzielę o godz. 17.30.

„Pielgrzymi nadziei, czyli rok Jubileuszowy ze Świętymi”

Święty Franciszek – pielgrzym modlitwy i pokoju

Trudno znaleźć bardziej popularnego Świętego, bo kto nie słyszał o św. Biedaczynie z Asyżu, przyjacielu zwierząt, kto nie zachwycił się choć raz w życiu bożonarodzeniową szopką albo nie omawiał w liceum „Pieśni słonecznej”... Niestety, św. Franciszek jest głównie znany z tego, że „kochał zwierzątka” lub... nago paradował po Asyżu (do tego wątku jeszcze wrócimy). Dzisiaj chciałabym przybliżyć jego postać od nieco innej strony. **Niech będzie dla nas wzorem zawierzenia Bogu, prawdziwego ubóstwa i miłości, którą płonął do Chrystusa.**

Jan Bernardone (bo tak naprawdę nazywał się św. Franciszek) przyszedł na świat w 1182 r. w Asyżu, w rodzinie bogatego kupca. Jego młodość upłynęła na rozrywkach (by nie powiedzieć swawoli) i marzeniach o ostrogach rycerskich. Brał udział w wojnie między Perugią a Asyżem oraz Fryderykiem II a papieżem. Zaangażowanie w oba te konflikty, uwięzienie, choroba, senne widzenie (w Spoleto), kiedy to Bóg go wzywał, doprowadziły do wewnętrznej przemiany.

Zaczął pokutować i modlić się. Punktem zwrotnym było wezwanie z krzyża: „Franciszku, napraw mój Kościół”, które usłyszał w kościele św. Damiana. Potraktował je dosłownie i zaczął remontować zrujnowany kościółek, a aby pozyskać fundusze na ten cel, wyniósł z domu spory kawałek sukna. Ojciec wydziedziczył go publicznie, w obecności biskupa. W odpowiedzi na gest ojca, Franciszek zdjął z siebie całe ubranie, które od ojca otrzymał, i zwrócił mu je ze słowami: „Kiedy wyrzekł się mnie ziemski ojciec, mam prawo Ciebie, Boże, odtąd wyłącznie nazywać Ojcem”.

Franciszek zapragnął żyć według Ewangelii, głosił nawrócenie oraz pokutę. O dziwo, dawni towarzysze zabaw nie tylko nie wyśmiali go, ale pociągnięci jego przykładem, dołączyli do niego. Ich mottem przewodnim stały się słowa: „Nie bierzcie na drogę torby ani dwóch sukien, ani sandałów, ani laski” (Mt 10,10). Franciszek powoli rozumiał, że usłyszane w kościele św. Damiana słowa nie były wezwaniem do fizycznej pracy... Miał czynnie zaangażować się w odnowę Kościoła, który w tamtym czasie był targany konfliktami oraz herezjami. Aby uniknąć oskarżenia o te ostatnie, postanowił spisać regułę, która w całości opierała się na Ewangelii. Dokument ten zatwierdził papież Innocenty III (zachęcam do zapoznania się z legendą związaną z tym wydarzeniem).

Bracia mniejsi (bo tak nazwany został zakon) osiedlili się w Asyżu, przy kościele Matki Bożej Anielskiej. Święta Klara dała początek Zakonowi Ubogich Pań (klaryski). Przykład życia św. Franciszka pociągał również osoby świeckie, które zainicjowały powstanie Franciszkańskiego Zakonu Świeckich (od 1211 roku).

Franciszek wraz z braćmi wędrował od miasta do miasta i głosił pokutę. W 1219 r. wraz z krzyżowcami dotarł do Egiptu, gdzie spotkał się z sułtanem, przed którym świadczył o Chrystusie. Pod wpływem świadectwa Franciszka sułtan Melek-el-Kamel zezwolił mu na odwiedzenie miejsc związanych z życiem Jezusa (Palestyna była wówczas pod panowaniem Arabów). W 1220 r. Franciszek powrócił do Włoch. W 1223 r., w Boże Narodzenie zaaranżował pierwszy żłóbek, który dał początek jasełkom oraz innym inscenizacjom mającym na celu przybliżenie ludziom tajemnicy Bożego Narodzenia.

Na dwa lata przed śmiercią (1224) w czasie czterdziestodniowego postu przed uroczystością św. Michała Archanioła miał widzenie Chrystusa, który obdarzył go łaską stygmatów (pierwszy raz w historii Kościoła). Wyczerpany trudami apostolstwa, surową pokutą, długimi nocnymi czuwaniami, po doświadczeniu ciężkiej choroby oczu (stracił wzrok), Biedaczyna z Asyżu umiera 3 października 1226 r. w kościele Matki Bożej Anielskiej z psalmem 141 na ustach, przed śmiercią prosząc braci, aby położyli go na gołej ziemi.

Dlaczego św. Franciszek może być pielgrzymem nadziei na dzisiejsze czasy? Czym zachwyca? Pokazał, że reformę zaczynać należy nie od wielkich słów, ale przemiany własnego życia, aprobował świat stworzony bez zbędnej gloryfikacji, widząc w nim dzieło Boże, przez które można oddawać cześć Stwórcy, zawsze szukał dróg dialogu... Do innych ludzi „przemawiał” przez przykład własnego życia, w sposób prosty, bez wywyższania się. Nade wszystko jednak cała jego działalność opierała się na modlitwie, intymnej relacji z Bogiem, zasłuchaniu w Jego słowo i przekładaniu go na własne życie (pierwsza reguła zakonna składała się niemal wyłącznie z cytatów biblijnych). Może czas, aby pójść za św. Franciszkiem nie tylko w słowach i powierzchownym zachwycie, ale za jego przykładem ogołocić się... niekoniecznie z ubrania i majątku, ale z własnego czasu i złożyć ten – z pozoru skromny dar – u stóp ołtarza w czasie adoracji?

Zofia Kaczmarek

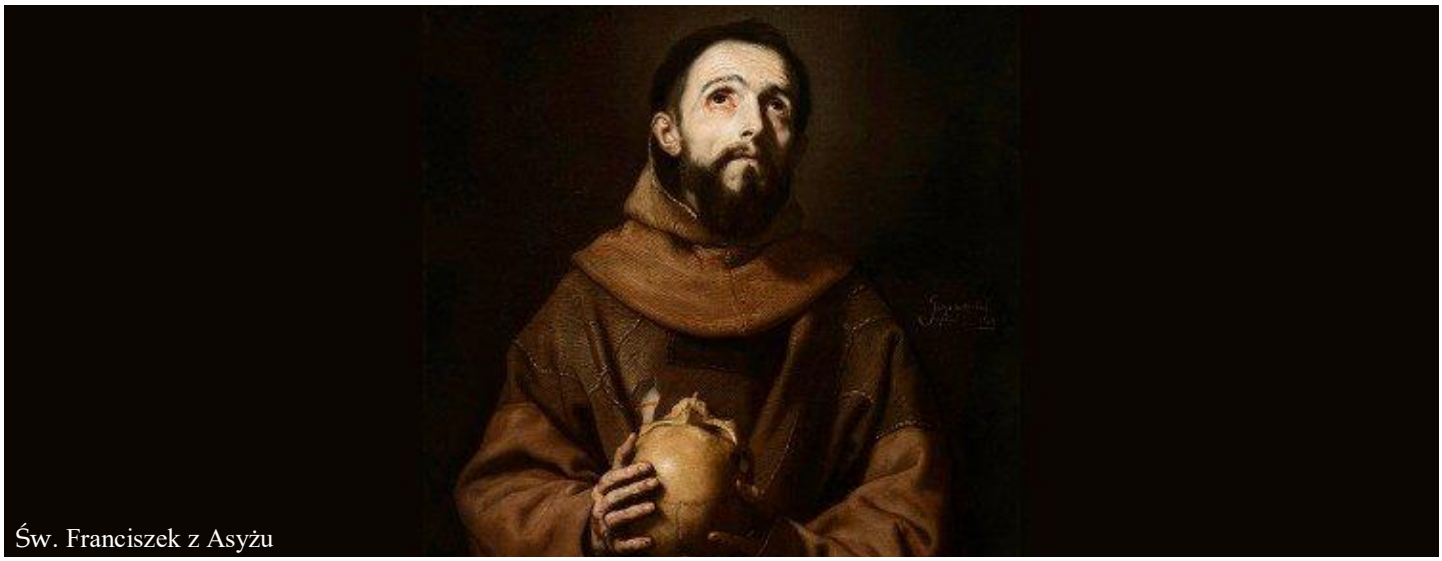

Św. Franciszek z Asyżu

Papieskie intencje modlitewne na rok 2025

Intencja na październik:
o współpracę między różnymi tradycjami religijnymi.

Módlmy się, aby wierzący z różnych tradycji religijnych współpracowali ze sobą na rzecz obrony i budowania pokoju, sprawiedliwości oraz braterstwa.

Wrześniówka

Tym razem Parafialny Klub Seniora udał się 24 września do Dąbrówki Kościelnej, do sanktuarium Matki Bożej Pocieszenia – kościoła stacyjnego Roku Jubileuszowego oraz do Wielkopolskiego Parku Etnograficznego w Dziekanowicach.

Punktualnie o godz. 9.00 dwudzistoosobowa grupka seniorów zajęła miejsca w busie. Wraz z proboszczem, ks. Trojanem ruszyliśmy w kierunku Gniezna. Około godziny 10.00 byliśmy na miejscu; w sanktuarium przywitał nas jego kustosz, ks. Andrzej Kaczmarek.

Dąbrówka Kościelna to mała wioska położona na skraju puszczy Zielonki, na Pojezierzu Gnieźnieńskim. Wieś na co dzień spokojna, pełna zieleni. Jednak jest czas, kiedy te ciche rewiry przemieniają się w tętniące życiem miejsca pielgrzymkowe. Każdego roku tysiące wiernych przybywa tutaj w pierwszą sobotę i niedzielę września po święcie Narodzenia NMP.

Legenda z XVII wieku opowiada o niezwykłym wydarzeniu: na dębie w Dąbrówce Kościelnej widniał niegdyś obraz, który zaczął świecić blaskiem w dzień i w nocy. Wiadomość o tym zjawisku szybko się rozeszła, a tłumy ludzi przybywały, aby zaspokoić swoją ciekawość. Modlono się i proszono o zdrowie. Wiele modlitw zostało wysłuchanych, wiele osób doznało uzdrowień.

Mimo upływu czasu kult maryjny w Dąbrówce Kościelnej nadal trwa, a kościół urósł do rangi **sanktuarium Matki Boskiej Pocieszenia**, jednego z najchętniej odwiedzanych miejsc kultu w regionie. My także wieźliśmy ze sobą osobiste intencje i podziękowania. Wizerunek Matki Bożej w ołtarzu głównym ozdabiają srebrne liście dębu. To kopia cudownego obrazu; oryginalny spłonął w czasie jednego z wielu pożarów, jakie nawiedziły sanktuarium. Dąb, na którym znajdował się cudowny wizerunek Matki Bożej Dąbrowieckiej, nie przetrwał próby czasu. Na miejscu drzewa ściętego przez żołnierzy niemieckich w czasie II wojny światowej posadzono nowe, wyhodowane z żołędzi jednego z najstarszych dębów w Polce – Dębu Chrobry.

Po krótkim odpoczynku, ok. godziny 12.30, udaliśmy się w dalszą podróż, do **Dziekanowic** i **Wielkopolskiego Parku Etnograficznego**. Tam zapoznaliśmy się z historią kultury chłopskiej w Wielkopolsce. Oryginalne budynki przeniesione z różnych miejsc Wielkopolski, obrazujące polską wieś, tworzą niepowtarzalny klimat. Znajdują się tu domy mieszkalne i budynki gospodarcze, kościół, karczma, wiatraki i kuźnia. Ich dopełnieniem są pola uprawne, ogrody warzywne i kwiatowe oraz sady.

Co zobaczyliśmy w Wielkopolskim Parku Etnograficznym? W wielkim skrócie: **chałupę z Zielonej Wsi (Wielkopolska południowo-zachodnia) –** dwuizbową z sienią i dwiema komorami, stanowiącą przykład obejścia chałupnika, z II poł. XIX w. Ostatnim użytkownikiem chałupy był wiejski szewc Tomasz Musielak, który swoje umiejętności zawodowe doskonalił, pełniąc służbę w pruskim wojsku. **Widzieliśmy też kościół pw. św. Anny i św. Wawrzyńca rodem z Wartkowic (południowo-wschodnia Wielkopolska)** – jednonawowy z kaplicą w półtransepcie, zakrystią i kruchtą, wzniesiony w pierwotnym miejscu w 1719 r., a rozbudowany w XIX w. Do muzeum budynek przeniesiono w latach 1997-2001. Wystrój wnętrza nawiązuje do czasu zakończenia II Soboru Watykańskiego i zawiera cały, nagromadzony w kościele od czasu jego fundacji, bagaż kulturowy, na który składają się m.in.: barokowe ołtarze (główny i boczne), chrzcielnica i belka tęczowa, ławy kolatorskie, obrazy ołtarzowe, organy oraz neogotycki ołtarz w kaplicy. Naszą uwagę zwróciły fragmenty barokowych malowideł naściennych i zrekonstruowana kotara, tworząca tło ołtarza głównego.

Byliśmy zadziwieni bogactwem różnorodności nagromadzonych w jednym miejscu, w muzeum, a związanych z historią życia naszych przodków. Na zakończenie pobytu w skansenie czekała nas miła niespodzianka. Jedna z uczestniczek zaprosiła całą grupę na przygotowaną wcześniej zupę (żurek lub pomidorową!), którą wspólnie zjedliśmy w miejscowej karczmie, dzieląc się wrażeniami z przeżywanego wyjazdu.

(Sław)

Dzień Papieski

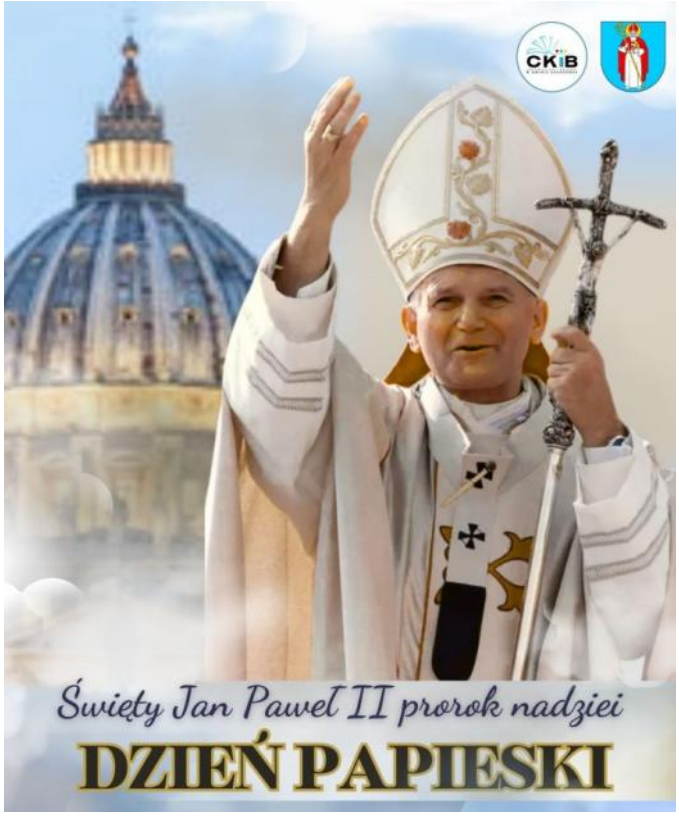

W niedzielę, 12 października br. obchodzimy w Polsce i środowiskach polonijnych na całym świecie **XXV Dzień Papieski**, tym razem pod hasłem: „Święty Jan Paweł II prorok nadziei". Już od pierwszych Dni Papieskich tematem ważnym było cierpienie i starość. Tegoroczne hasło przypomina o niezwykłej roli św. Jana Pawła II jako proroka, który niósł światu nadzieję – szczególnie tam, gdzie panował lęk, zwątpienie i cierpienie.

Publiczne przeżywanie choroby i starości stało się jednym z najbardziej zapamiętanych symboli pontyfikatu Papieża Polaka. Święty Jan Paweł II mówił o szczególnym przesłaniu Chrystusa składającym się na ten wymiar Ewangelii, który nazywa „Ewangelią cierpienia". Od początku swojej publicznej działalności Jezus głosił słuchaczom potrzebę cierpienia. Mówił, że każdy, kto chce iść za Nim, musi zaprzeć się samego siebie, musi wziąć krzyż swój na każdy dzień i Jego [Jezusa] naśladować (Łk 9,23).

(Za: KEP)

Kalendarium

1 X św. Tereski od Dzieciątka Jezus, wspomnienie
2 X św. św. Aniołów Stróżów, wspomnienie
4 X św. Franciszka z Asyżu, wspomnienie
7 X NMP Różańcowej, wspomnienie
16 X Rocznica wyboru Jana Pawła II
18 X św. Łukasza Ewangelisty, święto
22 X św. Jana Pawła II, wspomnienie
26 X Rocznica Poświęcenia Kościoła Własnego, uroczystość
28 X św. św. Apostołów Szymona i Judy Tadeusza, święto

Informator Parafialny

Aktualni duszpasterze:
ks. Trojan Marchwiak – proboszcz parafii
(tel. 793 842 860);
ks. Jerzy Stranz, rezydent.

Porządek Mszy Świętych:
– w niedziele i święta: 9.00, 11.00 (dla uczniów szkoły podstawowej), 12.15, 18.00 i 20.15 (akademicka);
– w święta będące dniami pracy: 18.30;
– w dni powszednie od pn. do piąt.:18.30, w soboty: 8.30 i 18.30.
Spowiedź św.:
– od pn. do piąt. w godz. 17.00-18.00.
Adoracja Najświętszego Sakramentu:
– od pn. do piąt. w godz. 17.00 -18.00.
Różaniec:
– w dni powszednie od pn. do soboty:18.00, w niedzielę o 17.30.
Chrzty: II sobota miesiąca, godz. 18.30 i IV niedziela miesiąca, godz. 12.15.

Członkowie Żywego Różańca: I sobota miesiąca, godz. 8.30.

Jubileusze małżeńskie: III sobota miesiąca, godz. 18.30.

Krypta Zasłużonych Wielkopolan: termin zwiedzania należy uzgodnić w biurze parafialnym.

Biuro parafialne (tel. 61 851 9012; 793 842 860) czynne: w poniedziałki i piątki, godz. 16.00-17.00; we wtorki i czwartki, godz. 9.00-10.00 (z wyjątkiem I piątku miesiąca i świąt).

Konto Parafii: Santander Bank Polska SA.
Nr konta: 85 1090 1362 0000 0000 3602 2318.

Strona internetowa Parafii: www.swietywojciech.archpoznan.pl .
E-mail Parafii: swietywojciech@archpoznan.pl .

Pismo parafialne „Święty Wojciech": miesięcznik, nakład 150 egz.
Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Wojciecha, Wzgórze św. Wojciecha 1, 61-748 Poznań.
Redaguje zespół (w porządku alfabetycznym): Stanisław Dankowski, Leszek Helak, Małgorzata Helak, Justyna Łopaczyk, ks. proboszcz Trojan Marchwiak (opiekun redakcji), Bolesław Psuja (członek Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Prasy Parafialnej).

Redakcja nie zwraca niezamówionych tekstów i zastrzega sobie prawo do ich adiustacji. Nie odpowiadamy za treść ogłoszeń.
Parafia nie czerpie żadnych korzyści materialnych z tytułu wydawania miesięcznika. Ofiary złożone na ogłoszenia i reklamy są przeznaczone na pokrycie kosztów druku. Reklamy i ogłoszenia przyjmowane są w biurze parafialnym.

Pozwalamy sobie przypomnieć, że wysyłając określoną sumę na parafialne konto bankowe, można uzyskać podstawę do odliczenia od podatku za bieżący rok podatkowy.
W tytule wpłaty lub przelewu niezbędny jest dopisek: **„darowizna na cele kultu religijnego"** lub **„darowizna na cele statutowe Kościoła katolickiego"** albo **„darowizna na Kościół"**.